

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.6. Marci incredibilis fides, & constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

stis, aliisq; vulneribus, sed etiam fame e-
necti defecerunt. Defecerunt & alij ho-
mines, vnus post alterum. 12. Hic nobilis
ille *Marcus* inuitatus est claros viros *Casilina-*
tes, qui cum *Hannibalis* obsidionem pateren-
tur, alimentorum facultate defecti, lora, co-
riacq; necessarijs vsibus subducta, atq; à scutis
detractas pelles feruenti aqua resolutas ede-
runt, & tali cibo uti sustinuerunt, ne fidei con-
stantiam Romanis prestitam violarent. 13.
Nec aliter quidem *Creteusium* nobilis animus
egit, qui in arce obsessus ad ultimam penuriam
compulsus fuit, ac iumentorum vrina sitim
correxit; quia dum vincit timuit, id passus est,
quod victor eos pati cogere non potuisset, ut ait
Julius Frontinus. 14. Itaque tandem exhau-
sta præsidij arce, solus *Marcus Guterrius* vl-
timusque superfuit. Quis hunc militem
non laudaret? quis non officio, & sacra-
mento satisfacisse iudicaret? I, *Marce*, ge-
nerosè te gessisti. Nemo poterit te imbel-
liæ, aut timoris arguere. Ipse *Didacus* non
potuit tantum à te expectare. Dudum ipse
arcem tradidisset. Serua nunc te, plus serua-
bis, quàm si decem arces seruares.

VI,
MARCI
INCREDI-

Puſillanimes facile acceptaſſent hanc
exculationem, vti omnes proni ſumus ad
cauſas

causas excusationis, in nostris rebus, reperiendas. At longè aliter Marcus, qui solus superstes sedulus per arcem vndique discurret, & quasi multi in ea superessent, nunc per hanc, nunc per illam fenestram iaculatus hostem terruit. Solus excubitor, solus circitor; solus dux & miles. Nemo enim cum eo fuit, nisi Deus, & Angelus, & animi inuicta fortitudo. Et tamen interea erant ei cibi animalium coria, herba demum, ac mures, & cuiusvis generis bestia, quam occupare poterat. Videte quàm in pretio magno habendi sint fidi duces & milites, qui etsi subinde lætam felicemque horam fortiantur; etsi subinde opima præda potantur; tamen longè sapius asperos dies & casus experiuntur. Quid igitur tum *Marcus* fecit? His quoque ipsis abominandis cibis consumptis, arcem hosti non parefecit; sed admirando consilio, *suspensis ad collum arcis clauibus, inedia fameque consumptus ad portam interiorem turris, in medio cardine fere exanimis prostratus decubuit.* Quid facis, ô miles? arcem & vitam perdes, trade arcem, serua vitam. Sat diu durasti. Nemo te poterit ignauia accusare. Dudum poteras præsidium dedere. Excusabit te diuturnitas ob-

adionis;

BILIS PLO
DES, ET
CONSTAN-
TIA.

314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325

fidionis; militum omnium mors, defectus ciborum; denique, quia solus es, etiam cum honore castrum resignabis. Nihil horum mouit Marcum; pugnauit uiuus, pugnare uult & mortuus, & quantum datur, uult obistere hosti ingressum tentaturo. Clauibus, uelut aureo torque, è collo suspensis iacet ante portam. *Sic mansit integra die. Effecit igitur Marcus spiritu & uiribus deficiens, quod incolumis patrare solitus erat. Unde moriens se in media porta intrantibus obicem opposuit, ut nemo nisi supra eum intraret, cum nullus dum uideret contra eum ingredi potuerit.* Sic pugnant, qui pro honore pugnant. Hæc generosam mentium est fortitudo. Hæc fortium uirorum fidelitas.

VII.

ARX ANO-
BIS SER-
VANDA
EST ANI-
MA NO-
STRA.
LUC. II.
81

Dedit Deus unicuique animam suam custodiendam; quam diabolus obsidet, & varijs artibus allicit, oppugnat, arietat. De hac enim locutus est Dominus, quando dixit: *Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, que possidet. Si autem fortior eo superueniens uicerit eum, uniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet.* O quam nos à Guterrio multum distamus; ille non suam, sed Didaci de Haro arcem tam constanter, usque ad more